

ОЛЕКСАНДРОВО

Сама назва села дана поміщиком в честь сина Олександра, в минулому село належало до Пінського воєводства. Село засновано в 1914 році (але розкопки свідчать, що воно існувало ще за первообщинного ладу).

До 1911 року село було панським фільварком.

В селі велась боротьба проти татаро-монголів, деякі перекази свідчать, що населення боролось проти польсько-литовських феодалів.

Революційні події 1905-1907 рр. жителі пам'ятають, але участі у них ніхто не брав. Революцію 1917 року підтримали бідняки, радянська влада встановлена в селі у вересні 1939 року.

Було створено волосний виконавчий комітет. Ініціаторами його створення були: Музичко Б.Й., Шкода П. Центр був розташований в селі Вичівка.

Першим комсомольцем був Полюхович Степан Сильвестрович.

До війни не було створено ні колгоспів, ні радгоспів, велась класова боротьба з куркульством.

Клуб, бібліотека, медичні установи були встановлені в с. Серники та Вичівці. Ними й користувались жителі с. Олександрово.

Великих боїв під час війни в селі не було, пройшли карателі, які винищили активістів села.

Село було визволено 23 березня 1944 р. Населення брало участь у партизанському загоні ім. Ворошилова (про ці події описано в книгах «Народні месники» та Шляхи нескорених»).

Відомо, що першим культпрацівником була Волховська Люба Олександрівна. Бібліотека була відкрита в селі Олександрово в 1954